

Rigtale i deres Sognekirke, samt Jordpaafastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa tidligst 48 Timer forud forvisse sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folketirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem samme at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Finder denne, at det Ansøgte ikke bør bevilges, har han at indsende Begjæringen, ledsaget med sin Erklæring, til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som efter at have hørt Ansøgerne afgjør Sagen. Finder Biskoppen derimod, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udenfogs Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør stedsse kun gives indtil videre og bør af Biskoppen tilbagekaldes, naar han finder, at den misbruges, eller naar han finder sig foranlediget til i det Hele taget at begrænse en Præsts udenfogs Virksomhed. Finder en saadan Tilbagekaldelse Sted, kunne Bedkommende fordre Sagen afgjort af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ønskes det af den udenfogs Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttager, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsettelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Besørgelse, naar

denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udenfogs Præst.

§ 4.

Ved Altergangen skal den udenfogs Præst selv medbringe Brød og Vin, hvormod Sognets Kirkebetjent har at drage Omkostning for, at hvad der ibrigt er fornødent til Foretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger er tilstede og i Orden.

§ 5.

Naar et Medlem af en Sognemenighed, der har løst Sognebaandet, lader en kirkelig Handling udføre i sin Sognekirke, da tilfalde Altsidst den af Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, hvem de vilde være tilfaldne, dersom Tjenesten var bleven forrettet af Sognets Præst.

Paa samme Maade forholdes med Høitids-offret, dersom Bedkommende gaae til Alters i Sognets Kirke, hvormod det i modsat Fald har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning § 6.

Af Carlsen og Strøm:

Til Endringsforslag af Frølund.

Endringsforslagets § 2, Sp. 2, Lin. 7—9: Ordene „, eller naar han . . . Virksomhed“ udgaae.

Af F. Nielsen:

Underendningsforslag til Endringsforslaget af Frølund:

ad § 1.

Ordene i 8de Linie „tidligst 48 Timer forud“ forandres saaledes: „tidligst 4 og sidsigt 2 Døgn forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten“.

ad § 2.

Paragrafen udgaaer.

Naar dette Forslag antages, udgaaer som Følge deraf tillige § 4 og sidsste Passus af § 5: „Paa samme Maade . . . om Sognebaands Løsning § 6.“